یادداشت

حسن رشوند

ضرورت هوشمندی در شرایط موجود

مذاکرات هسته‌ای ایران و گروه ۱+۵ که طی ۲۲ ماه گذشته بر پایه اتخاذ یک دیپلماسی جدید و در چارچوب توافق موقت ژنو دنبال شد، سرانجام در قالب دستیابی به سندی تحت عنوان «جمع‌بندی برنامه جامع اقدام مشترک» پایان یافت و قرار است متن جمع‌بندی مزبور از سوی طرفین برای سیر مراحل داخلی در پایتخت‌های‌شان پس از تأیید برای اجرا در مسیر امضای نهایی قرار گیرد. از این رو هنوز نمی‌توان عنوان «توافق» بر این سند اطلاق نمود، ولی با توجه به اهمیت اقدام انجام شده و متناسب با شرایط زمانی و اقتضائات بین‌المللی و منطقه‌ای می‌توان از جنبه‌های مختلف نتایج و دستاوردهایی را برای این مذاکرات و جمع‌بندی آن برشمرد. آنچه تاکنون در بازتاب‌های این جمع‌بندی در نظر گاه صاحبنظران داخلی مطرح است، عمدتاً روی محورهایی تمرکز دارد که جنبه کلی آن برجسته است که از جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- تأثیر استراتژیک این جمع‌بندی برای بازسازی سیاست خارجی جدید در فضای بین‌المللی و ترمیم محیط استراتژیک برای جمهوری اسلامی ایران.

۲- تأکید بر اینکه توافق آینده و جمع‌بندی فعلی هنوز با ایده‌آل‌های مورد نظر ایران فاصله دارد، اما بستر لازم را برای آینده فراهم خواهد کرد.

۳- تأثیر توافق بر گفتمان مقاومت و به کرسی نشستن حرف جمهوری اسلامی با وجود حمایت‌های آشکار ایران از جریان مقاومت.

۴- تأثیر تدریجی این جمع‌بندی در صورت تبدیل شدن آن به توافق جامع بر تعاملات اقتصادی و حضور ایران در بازارهای جهانی.

اینکه تیم هسته‌ای ایران از هیچ کوششی برای رسیدن به یک توافق خوب دریغ نکرده و با تلاش شبانه‌روزی و جهادگونه همه همت خود را به کار بست تا حقانیت جمهوری اسلامی را به اثبات برساند و در یک فضای پرتنش، برای اولین بار شش قدرت بزرگ جهان و بلکه فراتر از آن آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، اتحادیه اروپا و شورای امنیت سازمان ملل را مجبور کرد تا به بخش قابل توجهی از خواسته‌های جمهوری اسلامی ایران توجه کرده و به تعبیری ایران در این فرآیند توانست اراده خویش را به دشمن تحمیل کند، نکته‌ای نیست که از نظر دور بماند اما نباید فراموش کنیم که طرف مقابل با هدف‌های برنامه‌ریزی شده پا به میدان گذاشته است و دقیقاً می‌داند که چه چیزی داده و چه چیزی را گرفته است.

به همین جهت باید گفت آنچه تاکنون اتفاق افتاده در عین بزرگی اقدامی که تیم هسته‌ای انجام داده است، بخش کوچکی از این فرآیند طراحی شده است و بخش بزرگ آن را باید در نوع نگاه و هدف‌هایی جست‌وجو کرد که غرب به ویژه امریکا در دوران پساتوافق درصدد دنبال کردن آن است. درباره هدف‌های امریکا در دوران پساتوافق نباید ساده‌اندیش بود و به برنامه‌هایی که برای اثرگذاری بر محیط‌های سیاست داخلی، هسته‌ای، امنیت ملی و منطقه‌ای طراحی و اجرای برخی از آنها را هم که از قضا آغاز کرده است، بی‌توجهی کرد.

اهداف امریکا در مرحله پساتوافق لزوماً همان چیزهایی نیست که در متن «برنامه جامع اقدام مشترک» نوشته شده است یا ظاهراً در بندهای جمع‌بندی منتشر شده آمده است. چالش راهبردی اکنون این است که برنامه جامع اقدام مشترک یا همان «برجام» و سرمایه‌های سیاسی و اجتماعی ناشی از اجرای آن در مسیر کدام هدف غرب هزینه خواهد شد؟ باید بپذیریم که نهایی شدن «برجام» محصول یک سلسله محاسبات استراتژیک است؛ هم در ایران و هم در امریکا.

درباره آنچه امریکایی‌ها در سر دارند باید به اندازه کافی وقت گذاشت و اندیشید. امریکا می‌خواهد «برجام» را سکویی برای پرش به سمت کدام اهداف قرار دهد؟ این سؤال خصوصاً در شرایطی اهمیت پیدا می‌کند که توجه کنیم به دلایل زیادی، امریکا چاره‌ای جز توافق با ایران نداشت و گزینه‌های غیردیپلماتیک آن بسیار محدودتر و ناکارآمدتر از چیزی بود که ادعا می‌کرد. اینکه «باراک اوباما» بلافاصله پس از اعلام نتایج جمع‌بندی هسته‌ای مطرح می‌کند «بدون توافق، تحریم‌ها به سرعت از هم فرو می‌پاشید. ما قادر نمی‌بودیم حمایت متحدان خود را از تحریم‌ها حفظ کنیم»، مؤید این نگاه است که آنچه تاکنون امریکا در خصوص گزینه‌های غیردیپلماتیک مطرح می‌کرد، ادعایی بیش نبوده است. بنابراین اکنون که امریکا قافیه را باخته است، به دنبال شکار فرصت پیش‌آمده است تا بار دیگر دست خالی خود را پر کند. به نظر می‌رسد با اظهاراتی که طی دو روز گذشته مقامات کاخ سفید بیان کرده‌اند، آنها می‌خواهند «برجام» را به یک گزینه برای خود تبدیل کرده و با آن سبد خالی شده گزینه‌های خود را رونق ببخشند. در مقابل این ترفند دشمن، جمهوری اسلامی نیز باید در این اندیشه باشد که «برجام» را به بخشی از پیکربندی راهبردی خویش در حوزه‌های مختلف تبدیل کند و حریف را در دستیابی به اهداف خود ناکام گذارد.

نباید فراموش کنیم که حریف با فضاسازی تبلیغاتی همه تلاش خویش را مصروف این کلیدواژه کرده است که «برنده» این مذاکرات تنها او بوده و ایران اسلامی را وادار به تسلیم کرده است و این در حالی است که به درستی می‌داند آنچه در صحنه عمل اتفاق افتاده خلاف آن است و جمهوری اسلامی دستاوردهای خوبی را در ماراتن نفسگیر مذاکرات «وین» کسب کرده است. پذیرش حق غنی‌سازی، نصب و فعال‌سازی بیش از ۶هزار سانتریفیوژ، حفظ روند تحقیق و توسعه روی سانتریفیوژهای نسل جدید، حفظ مرکز فردو و... نشان از دستیابی ایران به بسیاری از اهداف خود در این مذاکرات دارد. این در حالی است که امریکایی‌ها در آغاز روند مذاکرات، حاضر به پذیرش غنی‌سازی ایران نبودند و حتی آرزوی باز کردن پیچ و مهره‌های هسته‌ای ایران را نیز فریاد می‌زدند و تنها همین یک نکته نشان از آن دارد که غرب در برابر ایران سر تسلیم فرود آورد اما آنچه در این مقطع بیش از همه موجب نگرانی است، فرآیند تبلیغات مسموم و اقدامات رسانه‌ای است که بلافاصله پس از انتشار جمع‌بندی «برجام» از حلقوم رسانه‌های دشمن بیرون می‌آید و همه این اقدامات با چند هدف اساسی دنبال می‌شود:

۱- تضعیف روحیه و از بین بردن حس اعتماد نیروهای انقلاب نسبت به روندی که طی شده است.

۲- ایجاد فضای دوقطبی در جامعه ایران و در نهایت شکاف بین مردم با مسئولان.

۳- مصادره نتایج مذاکرات و تأکید بر اینکه ایران دستاورد آنچنانی در این فرآیند نداشته است.

۴- ایجاد بهانه برای بر هم زدن بازی و بازگشت به نقطه اول جهت دریافت امتیازهای بیشتر از ایران.

۵- ایجاد ناامیدی در جریان مقاومت در منطقه و القای اینکه این جمهوری اسلامی بود که تسلیم شد و سرنوشت مقاومت نیز همین خواهد بود.

۶- سرپوش گذاشتن بر شکست در برابر خواسته ملت ایران و امید دادن به دولت‌های وابسته و مزدور منطقه.

آنچه در این شرایط از اهمیت مضاعف برخوردار است درایت و تیزبینی نسبت به موج گسترده تبلیغات مسموم دشمن و تلاش برای انعکاس صدای واحد از درون جمهوری اسلامی با نگاه به افق‌های روشن در آینده در عین هوشمندی در برابر اهداف امریکا و شرکای غربی آن در فضای پساتوافق است.

گزارش

مهدی پورصفا

ابهام درباره تفسیرپذیری برنامه جامع اقدام مشترک

آیا برجام، سیستم موشکی ایران را زمینگیر می‌کند؟

قطعنامه پیشنهادی برای اجرایی شدن نتایج اجرایی مذاکرات ایران و کشورهای عضو ۱+۵ برای تصویب و اجرایی شدن به شورای امنیت سازمان ملل متحد ارائه خواهد شد که عملاً تضمینی برای اجرا شدن این توافقنامه در سطح بین‌المللی خواهد بود.

بر اساس این قطعنامه غنی‌سازی و فعالیت‌های مرتبط با آن به خصوص در حوزه هسته‌ای و همچنین حق استفاده صلح‌آمیز ایران از پرونده هسته‌ای را به رسمیت خواهد شناخت، با این حال هنوز برخی مسائل سبب شده است نگرانی‌هایی در این باره به خصوص درباره توان دفاعی کشور وجود داشته باشد. این نگرانی‌ها به خصوص درباره بحث تحریم‌های تسلیحاتی و موشکی و نحوه لغو آن شدت می‌گیرد، به گونه‌ای که حتی فرمانده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نیز به آن اشاره می‌کند.

■ دلسوزان نگران هستند

سرلشکر محمدعلی جعفری فرمانده کل سپاه پاسداران در حاشیه نماز عید سعید فطر در مصلای تهران درخصوص موضوع مذاکرات هسته‌ای با بیان اینکه نگرانی‌هایی در این زمینه وجود دارد، گفت: ان‌شاءالله باید ببینیم نتیجه در عمل چه می‌شود.

وی که در کنار آقای صالحی رئیس سازمان انرژی هسته‌ای نشسته بود، افزود: الان با ایشان هم همین صحبت‌ها را می‌کردم و به خصوص در قطعنامه، نگرانی وجود دارد که امیدواریم به فضل خدا برطرف شود. فرمانده کل سپاه خاطرنشان کرد: ان‌شاءالله استقامت و پایداری در برابر زورگویی دشمنان، نظام استکبار و سلطه بیشتر و محکم‌تر باشد و عزم مردم نیز راسخ‌تر شود. امیدواریم همدلی و همزبانی دولت و ملت کارها را بیشتر جلو ببرد و سختی‌ها را پشت سر بگذاریم. در این میان سیدمهدی هاشمی نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی نیز درباره محدود شدن دسترسی ایران به موشک‌های بالستیک برای مدت هشت سال که در پیش‌نویس قطعنامه شورای امنیت آمده است، گفت: جمهوری اسلامی ایران هیچ قاعده ویژه‌ای را فراتر از مفاد قراردادها و عهدنامه‌های بین‌المللی نمی‌پذیرد.

وی با تأکید بر اینکه مجلس شورای اسلامی هیچ‌گونه محدودیت فوق‌العاده برای کشور را در زمینه دسترسی به سلاح‌های متعارف تصویب نخواهد کرد، بیان داشت: محدودیت دسترسی ایران به موشک‌های بالستیک از جمله مواردی است که باید در قطعنامه شورای امنیت اصلاح شود.

هاشمی در ادامه گفت: حال اگر این محدودیت فقط بنا بود از سوی برخی کشورها برای ما اعمال شود، مثلاً اینکه امریکا یا اروپا موشک به ما نفروشند اهمیت کمتری داشت اما اینکه راجع به اصل دسترسی ایران به موشک‌های بالستیک تحدید ایجاد کنند به هیچ عنوان قابل پذیرش نیست. وی در توضیح علت افزوده شدن این گونه بندهای غیر هسته‌ای به قطعنامه شورای امنیت پس از جمع‌بندی مذاکرات وین که صرفاً منحصر به موضوع هسته‌ای بود، اظهار داشت: مبنای طرف مقابل محدود کردن نفوذ جمهوری اسلامی ایران است. همچنین منصور حقیقت‌پور عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی ایجاد هرگونه محدودیت در ارتقای توان دفاعی و موشکی کشور را غیرقابل قبول دانست و گفت: توان دفاعی جمهوری اسلامی ایران بر پایه خوشامد یا عدم خوشامد کسی تنظیم نمی‌شود، رهبر انقلاب بر افزایش توان دفاعی تأکید کرده‌اند و نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران بر اساس همین فرمایش ایشان روز به روز قدرت بازدارنده خود را افزایش خواهند داد. وی افزود: توان دفاعی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران بر پایه دکترین بازدارندگی است و در همین راستا هیچ محدودیتی را از سوی هیچ گروه بین‌المللی نخواهد پذیرفت، آنها نمی‌توانند به ما دیکته کنند که چه کار کنیم چه کار نکنیم، مملکت ایران اسلامی صاحب دارد و رهبر انقلاب تمامی خط و مشی‌ها را تعیین می‌کنند. عضو کمیسیون امنیت ملی تصریح کرد: ما اگر توان دفاعی خود را افزایش ندهیم، احتمال لطمه و آسیب به جمهوری اسلامی ایران وجود دارد آن هم در منطقه ناامن خاورمیانه که بحران در کشورهای همسایه را به خوبی می‌بینیم و می‌دانیم که هدف از ایجاد این بحران‌ها آسیب به ایران است.

حقیقت‌پور تأکید کرد: دست‌اندازی به توان نظامی ایران به نوعی تحقیر ملت ایران و زمینه‌سازی برای ایجاد توطئه در کشور و منطقه است.

اما چه نکته‌ای درباره توافق هسته‌ای و قطعنامه پیشنهادی وجود دارد که سبب شده است این گونه نگرانی‌ها اوج بگیرد، به خصوص درباره توانمندی‌های دفاعی که رهبر معظم انقلاب بارها بر این نکته تأکید کرده‌اند، هر گونه تعدی به مسائل دفاعی کشور غیرقانونی است و نمی‌توان درباره آن تصمیمی گرفت.

■ تحریم‌های تسلیحاتی چه می‌گوید

هرچند قطعنامه جدید شورای امنیت «تمامی» قطعنامه‌های پیشین را لغو می‌کند اما در عین حال همانطور که در تفاهم لوزان ذکر شده بود، برخی مفاد آنها را در قالب محدودیت‌هایی که در قطعنامه ذکر شده، حفظ می‌کند. تحریم‌های تسلیحاتی و موشکی از جمله این مفاد است که غرب تمایلی برای برداشتن آنها نداشت. با این حال در دو هفته پایانی مذاکرات، مسئله لغو تحریم‌های تسلیحاتی و موشکی مطرح شده و از سوی روسیه و چین نیز مورد استقبال قرار گرفت. مسکو اعلام کرده بود که این تحریم‌ها باید جزو اولین محدودیت‌هایی باشند که برداشته می‌شوند و همین امر هم موجب بروز اختلاف جدی میان اعضای ۱+۵ شد. نهایتاً پس از کش و قوس‌های فراوان، راه‌حلی به دست آمد که بر اساس آن تحریم‌های تسلیحاتی و موشکی ایران برداشته می‌شود، اما به صورت تدریجی و مرحله به مرحله.

این تحریم‌ها که اولین بار در دسامبر ۲۰۰۶ ذیل قطعنامه ۱۷۳۷ اعمال شده و بعدها در سال ۲۰۱۰ در قطعنامه ۱۹۲۹ تشدید شدند، در توافق وین به دو دسته تقسیم شده‌اند؛ تحریم‌های تسلیحاتی و تحریم‌های موشکی. نگاهی به پیش‌نویس قطعنامه شورا نشان می‌دهد در مورد تحریم‌های تسلیحاتی، محدودیتی پنج ساله برای ایران در نظر گرفته شده است و تا پیش از آن هم ایران قادر خواهد بود آنچه را که در لیست «تسلیحات متعارف سازمان ملل» وجود دارد، با جلب رضایت اعضای شورای امنیت سازمان ملل خریداری کند. این چیزی است که سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه هم آن را تأیید کرده و گفته است: «بین ایران و همکاران غربی ما مصالحه‌ای به دست آمد که ما هم از آن حمایت کردیم... پنج سال، اما در طول این پنج سال هم تحویل سلاح به ایران مقدور خواهد بود، اگر با اطلاع و روند راستی‌آزمایی در شورای امنیت سازمان ملل صورت گیرد.»

در بند پنجم از بخش بیانیه قطعنامه، در توضیح این مسئله آمده است: «تمامی کشورها، مشروط به اینکه شورای امنیت پیشاپیش بر مبنایی مورد به مورد، تصمیم به تصویب بگیرد، می‌توانند در این فعالیت‌ها مشارکت داشته باشند یا اجازه آن را صادر کنند؛ تأمین، فروش یا انتقال مستقیم یا غیرمستقیم هرگونه تانک جنگی، خودروهای رزمی زرهی، سامانه‌های توپخانه‌ای سنگین، هواپیماهای رزمی، بالگردهای تهاجمی، ناوهای جنگی، موشک‌ها یا سامانه‌های موشکی، مطابق با اهداف فهرست تسلیحات متعارف سازمان ملل یا مواد مرتبط، شامل قطعات یدکی، از داخل یا از طریق قلمروهای تحت حاکمیتی‌شان یا توسط اتباع آنها یا افراد تحت حاکمیت آنها یا با استفاده از هواپیماها یا کشتی‌های حامل پرچم‌های آنها، اعم از اینکه از قلمروشان نشئت گرفته یا خیر، به ایران یا برای استفاده در داخل ایران یا در جهت تأمین منافع ایران و ارائه آموزش فنی، منابع یا خدمات مالی، پیشنهادات، دیگر خدمات و کمک‌های مرتبط با تأمین، فروش، انتقال، تولید، حفظ و نگهداری یا استفاده از تسلیحات و مواد مرتبط توصیف شده در این بند فرعی، به ایران توسط اتباع این کشورها یا از داخل یا از طریق قلمروهای تحت حاکمیت‌شان. این بند باید تا مدت پنج سال پس از روز پذیرش برجام یا تا زمانی که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گزارش تأیید «جمع‌بندی مبسوط» را ارائه دهد، اجرا شود، بسته به اینکه کدام زودتر اتفاق افتد.»

■ از منع تا خواستن

در مورد تحریم‌های موشکی، محدودیت‌های اعمال‌شده، هشت ساله خواهند بود و قرار است پس از آن محدودیت‌های مربوط به توسعه برنامه موشکی ایران نیز برداشته شود.

در این بخش هم بندی وجود دارد که بر اساس آن، تا پیش از رفع محدودیت‌های هشت ساله نیز ایران می‌تواند موارد مورد نیاز برنامه موشکی خود را دریافت کند، مشروط بر اینکه خرید آنها از قبل به اطلاع شورای امنیت سازمان ملل رسیده و مورد تصویب قرار گیرد. در حالی که در قطعنامه‌های پیشین ایران از هرگونه فعالیت موشکی «منع» شده بود، در قطعنامه جدید از ایران «خواسته شده است» تا دست به فعالیت‌های مرتبط با موشک‌های بالستیک نزند. به عنوان نمونه، در قطعنامه ۱۹۲۹ در مورد فعالیت‌های موشکی آمده بود که شورای امنیت «تصمیم می‌گیرد که ایران نبایست هیچ‌گونه فعالیت مرتبط با توانمندی‌های موشک‌های بالستیک قادر به حمل جنگ‌افزار هسته‌ای، از جمله انجام شلیک با استفاده از فناوری موشک‌های بالستیک انجام دهد و ضمناً کشورها باید تمام اقدامات لازم برای جلوگیری از انتقال فناوری یا همکاری‌های فنی به ایران در ارتباط با چنین فعالیت‌هایی را انجام دهند.»

اما در قطعنامه جدید، لحن این بند که در بخش بیانیه آمده است، تغییر کرده و در عین حال استثنائاتی نیز در نظر گرفته شده است. در بند سوم از بیانیه عنوان شده است: از ایران خواسته می‌شود تا هیچ فعالیتی مرتبط با موشک‌های بالستیک طراحی شده با قابلیت حمل تسلیحات هسته‌ای صورت ندهد، از جمله شلیک هرگونه موشک با استفاده از چنین فناوری‌های مربوط به موشک‌های بالستیک، تا زمان هشت سال پس از روز پذیرش برجام یا تا زمانی که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گزارشی ارائه دهد که «جمع‌بندی مبسوط» را تأیید کند، بسته به اینکه کدام زودتر اتفاق افتد.

■ واژه‌ای با تفسیر موسع

نکته اصلی در این باره این است که لفظ خواسته شدن معنایی بسیار وسیع دارد و می‌تواند به عناوین مختلف مورد استفاده قرار گیرد. بر اساس تحلیل فارین پالیسی معنای خواستن هیچ‌گونه الزامی را به ایران تحمیل نمی‌کند و تنها یک الزام اخلاقی در این باره است. از سوی دیگر این ابهام درباره واژه خواستن وجود دارد که با برداشت وسیع از این واژه تفسیری الزام‌آور از آن منتشر شود که زمینه را برای اقدامات دیگر علیه ایران مهیا کند. در این میان سؤال اصلی این است که آیا این واژه ابهام‌آور می‌تواند زمینه سوء استفاده امریکایی‌ها را از متن برجام فراهم کند.

یادداشت

اسلام رحمانی و مقاصد آن

ادامه از صفحه اول

اما وقتی واژه اسلام رحمانی با رویکرد خاص سیاسی و معرفتی و ناظر به قرائتی خاص از اسلام که آن را منحصر در این بعد مطرح می‌نماید و در پی نفی دیگر ابعاد، قواعد و چارچوب‌های آن است، طرح می‌گردد و به وسیله آن پز روشنفکری و دوری از خشونت، تعصب، کهنگی و امل گرایی ساطع می‌گردد، دیگر نمی‌توان ساده‌لوحانه و سطحی به طرح این داستان در سطح جامعه نگریست و به پشت پرده آن توجه ننمود.

۳- البته اینگونه است که اسلام دین لطف و رحمت ومودت است و جاذبه در آن بر دافعه غلبه دارد ولی اگر معنی این مفهوم را وجود نداشتن هر قیدی که خلاف اراده انسان باشد ترجمه کنیم، این مولود جدید چیزی غیر از اسلام است و «لیبرالیسم» و «اومانیسم» عناوین شایسته‌تری برای چنین ایده‌ای هستند. درست است که به کار بردن اسلام رحمانی لزوماً به معنی قرائت لیبرالی از اسلام نیست ولی از آنجایی که استفاده از این واژه تا حدود بسیار زیادی مفهوم نفی دیگر ابعاد اسلام را به دنبال دارد، می‌توان به کار بردن آن را قائل بودن به قرائت لیبرالی از اسلام دانست؛ قرائتی که نقش دین را نهایتاً در حوزه‌های فردی می‌داند آن هم به دلیل آزادی فرد در انتخاب دین و نه به دلیل اصالت دین یا وحیانی بودن آن قرائتی که نقش دین را در اداره جامعه به هیچ عنوان پذیرا نیست چراکه با اندیشه لیبرالی، دین در حوزه اجتماعی مانع آزادی‌ها و خواست‌های فردی دیگر افراد جامعه خواهد بود و اصل اساسی لیبرالیسم یعنی آزادی بی‌قید و شرط و خواست نفسانی انسان‌های دیگر جامعه زیر سؤال می‌رود. لیبرالیسم هیچ باید و نبایدی را خارج از اراده فرد نمی‌پذیرد، حال آنکه در اسلام باید و نباید وجود دارد و مسلمان قائل به رعایت باید و نبایدهای آن و ملتزم به آن است.

۴- یکی از ایرادات اساسی که به استعمال اسلام رحمانی وارد بوده و در بیانات رهبر محبوب انقلاب نیز در دیدار دانشجویان در ماه مبارک سال جاری طرح گردید، این است که بر اساس آموزه‌های اسلامی و قطعیات قرآن نگاه از سر لطف و مودت شامل دشمنان اسلام و کفاری که قصد دشمنی دارند و دشمنی می‌ورزند، نمی‌شود. اصالتاً عقلانی نبودن محبت و مودت به دشمن آن هم دشمنی که علی الدوام در حال دشمنی کردن است و در پی از بین بردن ماهیت اسلام و انقلاب است، نیاز به اثبات ندارد. بدون تردید طرح کردن اسلام رحمانی به مفهوم مورد لطف قرار دادن دشمنان، دشمن را در دشمنی خویش غره می‌کند چراکه این ابراز لطف به دشمن از سوی دشمن به مفهوم ترس و واهمه در دل داشتن از او تعبیر شده و او را در دشمنی نمودنش استوار و دلگرم‌تر می‌نماید.

۵- به نظر می‌رسد قرائت اسلام رحمانی را عمدتا کسانی مطرح می‌کنند که دل خوشی از مشی اسلام و انقلاب اسلامی در ابعاد مبارزه با استکبار، برخورد با قلدران عالم، دفاع از مظلومان و مستضعفان و پیشه کردن عدالت و مفاهیمی از این قبیل ندارند و با طرح مفاهیمی همچون اسلام رحمانی در پی مخفی نمودن این نارضایتی یا راحت طلبی بوده و در پی پاک کردن صورت مسئله می‌باشند.

طرح اسلام رحمانی روی دیگر سکه تساهل و تسامح است که در دوره اصلاحات بر طبل آن کوبیده می‌شد و با اغراض خاص سیاسی و در جهت مخالفت با اسلام و آرمان‌های انقلاب اسلامی مطرح می‌گردید. با دیدگاه ذکر شده اخیر از اسلام چیزی به جز یک اسلام بی‌خاصیت باقی نمی‌ماند؛ اسلامی که در موضوعات اجتماعی دخالتی ندارد و دارای انفعال حداکثری است.

۶- اگر متهم به بدبینی نشوم اینگونه می‌توان گفت که به نظر می‌رسد پشت پرده احتمالی طرح اسلام رحمانی عاری از صداقت در بیان بخش رحمانیت اسلام باشد. چه بسا مطرح کنندگان این واژگان چون امکان نفی ویژگی‌های بارز سیاسی و اجتماعی اسلام را به‌دلیل تدین، ایستادگی و دلدادگی مردم غیور و انقلابی‌مان به اسلام ندارند، با طرح عناوینی چون اسلام رحمانی عملاً اسلام اصیل را به کناری نهاده و آن را از صفحه اصلی انقلاب حذف می‌کنند و اسلامی را در دستور کار قرار می‌دهند که طراحی قواره‌های آن به دست مبدعین و استعمال کنندگان آن است و هر چه بخواهند از چنین اسلامی تفسیر می‌نمایند. در چنین اسلامی است که مخالفت با منش غرب، سبک زندگی غربی و مشی لیبرالیستی به مفهوم مخالفت با اصل لطف و مرحمت بوده و خلاف اسلام رحمانی خواهد بود و جهاد و مبارزه به دلیل طرفداری از خشونت در تباین صریح با چنین اسلامی مطرح خواهد گردید! و لابد در چنین دیدگاهی حکم ارتداد و اعدام سلمان رشدی نیز خشونت محسوب می‌گردد!

۷- اگر امروزه و در سال‌های اخیر در یک اقدام اسلام هراسانه و از سوی سرویس‌های اطلاعاتی امریکایی و غربی نام اسلام با خشونت همراه می‌گردد و در حوادثی از قبیل ۱۱ سپتامبر و ظهور پدیده‌هایی از قبیل طالبان و داعش و گروه‌های تکفیری، سبعیت و وحشی‌گری عده‌ای وهابی و سلفی دست‌ساز استکبار به نام اسلام ترویج و تبلیغ می‌گردد، اسلام رحمانی نیز می‌تواند روی دیگری از این نقش شیطانی باشد که با بی‌خاصیت نمودن اسلام عزیز از اثر آن در میان انقلابیون پیشتاز کاسته و عدم توانایی آن در حل مشکلات اساسی بشریت و جهان امروز را به اثبات می‌رساند و بی‌شک خطر اسلام بی‌خاصیت، اسلام خانه‌نشین، اسلام صحه گذار بر لیبرالیسم کمتر از اسلام داعشی و امثالهم نیست.

۸- طرح کنندگان اسلام رحمانی بخشی از دین را به نام تمام دین قالب می‌نمایند و در حقیقت با برخوردی کاریکاتوری سعی در بزرگ‌تر و با اهمیت‌تر جلوه دادن بعد رحمانیت دین به نسبت بقیه ابعاد آن دارند. به نظر می‌رسد غایت نظر اشاعه دهندگان واژه مذکور بهره‌گیری و موجه جلوه دادن آزادی‌های غربی و غربی شدن، نزدیک شدن به مدل نگاه کدخدا، دست کشیدن از آرمان‌ها و روحیات انقلابی و در یک کلام قرارگیری در باشگاه شیطان بزرگ باشد.

سرخط

■ **ایرنا:** محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه و علی اکبر صالحی، رئیس سازمان انرژی اتمی برای ارائه گزارش از نتایج مذاکرات هسته‌ای سه‌شنبه هفته جاری در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی حضور می‌یابند.

■ **فارس:** فرمانده قرارگاه پدافند هوایی خاتم‌الانبیا(ص): سامانه‌های موشکی با فناوری رویارویی با جنگ الکترونیک و رادارهای جدید میانبرد و دوربرد، دهم شهریور امسال به شبکه یکپارچه پدافند هوایی اضافه می‌شود.

■ **مهر:** علی اکبر صالحی، رئیس سازمان انرژی اتمی ایران، از برنامه این سازمان برای احداث بزرگ‌ترین بیمارستان تخصصی هسته‌ای غرب آسیا در تهران خبر داد.

■ **میزان:** وزیر دفاع: متناسب با تحولاتی که هر روز در محیط امنیتی ما در نتیجه توطئه‌های دشمن رخ می‌دهد، کارهای مرتبط را انجام می‌دهیم.

■ **تسنیم:** آیت‌الله جنتی: از نظر شورای نگهبان مقدمات برگزاری الکترونیکی انتخابات مجلس فراهم نیست.

گزیده خبر

روحانی: موفقیت هسته‌ای متعلق به گروه خاص نیست

رئیس جمهور با اشاره به نتیجه مذاکرات هسته‌ای گفت: این پیروزی و موفقیت، نه از آن یک جناح و گروه خاص، بلکه پیروزی و موفقیت ملت بزرگ و سرافراز ایران اسلامی است.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست جمهوری، حجت‌الاسلام روحانی در دیدار جمعی از مسئولان، با قدردانی از همراهی و مساعدت قوای کشوری و لشکری برای تحقق کاری بزرگ در صحنه مذاکرات هسته‌ای با ۱+۵ اظهار داشت: این پیروزی و موفقیت، نه از آن یک جناح و گروهی خاص، بلکه پیروزی و موفقیت ملت بزرگ و سرافراز ایران اسلامی است. وی در این دیدار که به مناسبت عید سعید فطر انجام شد، مقاومت ملت ایران در برابر فشار و تحریم‌ها را ستود و گفت: مردم ایران از این توافق خرسند و شادمان هستند و البته، این شادمانی آنان ناشی از احساس غرور و پیروزی در برابر ابرقدرت‌ها و لغو تحریم‌های ظالمانه است.

رئیس جمهور، تیم مذاکره کننده ایران در بخش‌های فنی، حقوقی و سیاسی را بسیار قدرتمند و توانمند دانست و افزود: این تیم سرسختانه و با شهامت در برابر رقبای خود در گروه ۱+۵، با اتکا به منطق و تخصص خود به ابهامات پاسخ و از حقوق کشورشان دفاع کردند و این نکته‌ای است که بارها طرف‌های شرکت کننده در مذاکرات، بر آن تأکید کرده‌اند. روحانی متن برنامه جامع اقدام مشترک را یک متن برد – برد خواند و گفت: پذیرش حق غنی‌سازی ایران، لغو تحریم‌ها و تداوم تحقیق و توسعه از جمله موفقیت‌های بزرگ ما در این مذاکرات و متن توافق است. وی با تأکید بر اینکه باید همه مسئولان به گونه‌ای تلاش کنند که شرمنده شهدا و ملت نشوند، به روند سخت و طولانی رسیدن به یک توافق جامع حتی با کشورهای دوست و راجع به مسائل کم‌اهمیت اشاره و خاطرنشان کرد: این مذاکرات و رسیدن به نتیجه برد – برد با آلمان و پنج عضو دائم شورای امنیت که در تاریخ کشور تقریباً کم سابقه است، نتیجه عنایت حق و دعای مردم بود.

متخصصان داخلی باز هم از تحریم‌ها فرصت ساختند

بومی‌سازی سیستم اطفای حریق ایلوشین ۷۶

سیستم اطفای حریق روی هواپیمای ایلوشین ۷۶ به صورت کاملاً بومی با موفقیت طراحی، نصب و عملیاتی شد.

سردار سرتیپ شمس الدین فرزادی‌پور، فرمانده عملیات هوایی نیروی هوافضای سپاه در مصاحبه اختصاصی با خبرگزاری صداوسیما با اعلام این خبر گفت: این سیستم اخیراً در آتش سوزی جنگل‌های استان ایلام در نخستین عملیات واقعی اطفای حریق با موفقیت به کار گرفته شد. وی با بیان اینکه این سیستم اطفای حریق در روسیه روی هواپیماهای ایلوشین ۷۶ نصب است، گفت: شرایط تحریم مانع از تجهیز ناوگان هوایی اطفای حریق کشور به این سیستم شده بود، اما متخصصان نیروی هوافضای سپاه طراحی و ساخت این سیستم اطفای حریق را با اتکا به امکانات داخلی به سرانجام رساندند. سردار فرزادی گفت: این سیستم اطفای حریق ۴۰ تن آب را طی مدت ۱۰ تا ۲۰ ثانیه در محل تعیین شده تخلیه می‌کند، پیچیدگی کار علاوه بر تخصص بالای مورد نیاز برای طراحی و نصب آن روی هواپیما در بخش چگونگی کنترل هواپیما در هنگام تخلیه این میزان آب در شرایط تغییر ناگهانی وزنی است. وی افزود: فرآیند طراحی، تولید و ناوبری این سیستم به طور کامل به دست نیروهای متخصص داخلی و کاملاً بومی به‌دست جوانان این مملکت و در حوزه هوایی هوافضای سپاه عملیاتی شده است. وی با بیان اینکه هم اکنون دو تا سه فروند از این هواپیماها نیمی از حوادث آتش‌سوزی در دنیا را پوشش می‌دهد، خاطرنشان کرد: با توجه به شرایط کشور و عرصه گسترده منابع طبیعی دو فروند از این هواپیما برای پوشش حوادث احتمالی در کشور کافی است اما این ظرفیت وجود دارد که تعداد این هواپیماها تا چهار فروند افزایش یابد. فرمانده عملیات هوایی نیروی هوافضای سپاه پاسداران مردم‌یاری در حوادث غیرمترقبه را یکی از مأموریت‌های سپاه عنوان کرد و گفت: هم اکنون این هواپیما در خدمت دولت، سازمان جنگل‌ها و مراتع و آبخیزداری و محیط زیست است و نیروی هوافضای سپاه آماده انجام مأموریت‌های محوله در این زمینه است. وی با بیان اینکه نیروی هوافضای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی از مجرب‌ترین نیروها در زمینه اطفای حریق برخوردار است، افزود: اغلب کشورها در چنین حوادثی از دیگر کشورها کمک می‌گیرند اما با به کارگیری این سیستم اطفای حریق جمهوری اسلامی ایران هم اکنون تنها کشور دارنده سیستم اطفای حریق از طریق هواپیما در منطقه است.

سرمقاله

چیزی بدادید و باز هم چیزی بدادید!

ادامه از صفحه اول

و بالاخره سخنگوی کاخ سفید با مطرح کردن حمله به ایران می‌گوید: «بازرسی‌ها به امریکا اجازه خواهد داد در صورت نیاز به اقدام نظامی، با اطلاعات بیشتری به اهداف داخل ایران حمله کند»(!)

بازی دو سر باخت حالا معنی پیدا می‌کند، یعنی یک روز ما به غرب پیشنهاد تحریم کشورمان را بدهیم و سپس در روز دوم وقتی که غرب گمان کرده با این تحریم‌ها به اهداف خود درباره ایران رسیده است، دهان ببندیم و سکوت و سکون پیشه کنیم.

هرچند پاسخ دولتی به این رجزخوانی‌ها، ضروری و لازم است اما کافی نیست و باید دید وطن‌پرستان اصلاح‌طلب چه خواهند کرد زیرا که امید اوباما در وهله اول آن‌طور که اخیراً به آن اشاره کرده به آنهاست!

رئیس جمهور امریکا در بخشی از گفت و گوی خود با نیویورک تایمز که پس از بیانیه ۲۳ تیر انجام شد، با ظرافت خاصی امید خود را به گروه‌های سیاسی مخالف حکومت در داخل ایران آشکار می‌کند. آنجا که می‌